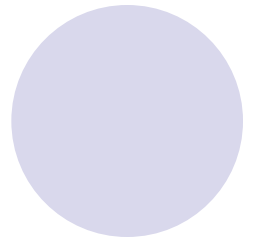
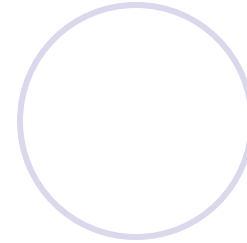
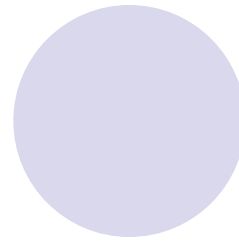
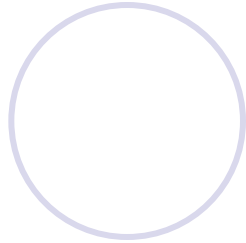
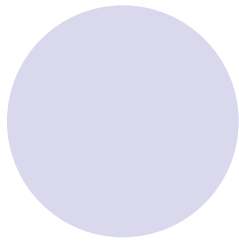

Učenci s hiperkinetskim poremećajem u nastavi

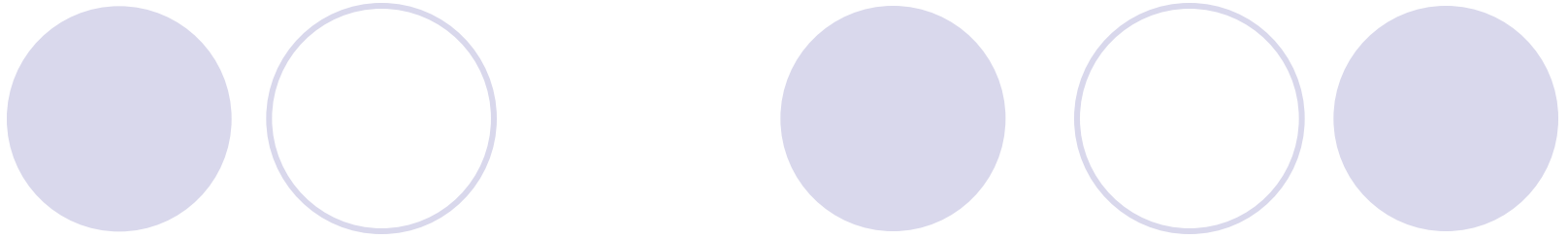
Aktiv razredne nastave, 5.5.2014.
OŠ "Đuro Ester" Koprivnica

Pripremila: mr.sc. Jasna Relja, pedagoginja savjetnica

- Povijest ADHD-a proteže se od 1902. godine kada je Sir George F. Still uočio problem među djecom koja su bila hiperaktivna, impulzivna i nepažljiva. Opisao je ponašanje te djece kao drugačije i zaključio da se prije radi o organskom problemu nego o vlastitoj volji.

- Drugi stručnjaci podupiru Still-ovu teoriju i nazivaju takvo stanje MCD ili **minimalna cerebralna disfunkcija** (Minimal Cerebral Dysfunction).
- 1957. godine naziv se mijenja u **hiperkinetičko-impulzivni poremećaj** jer se smatralo da bi ime tog poremećaja trebalo odražavati kliničku sliku ponašanja, a ne uzrok tog poremećaja.
- Ime deficit pažnje/hiperaktivni poremećaj koje se koristi i dan danas.

- Za dijagnozu ADHD-a treba biti prisutno barem šest simptoma nepažnje ili šest simptoma hiperaktivnosti i impulzivnosti.
- simptomi **nepažnje, hiperaktivnosti ili impulzivnosti** trebaju trajati najmanje šest mjeseci u neskladu s razvojnim stupnjem
- neki simptomi postojali su prije 7. godine života
- neka oštećenja, očituju se u dvije ili više sredina (npr. kućna, školska, radna)
- moraju postojati jasni dokazi značajnog oštećenja socijalnog, akademskog ili radnog funkcioniranja

NEPAŽNJA

- **ne posvećuju pažnju detaljima ili rade česte pogreške školskom uratku ili drugim aktivnostima**
- **teškoće u održavanju pažnje pri obavljanju zadaća ili u igri**
- **često se čini da ne slušaju i kad im se direktno obraća**
- **često ne prate upute i ne dovršavaju školski uradak, kućne poslove (ne zbog prkosa ili nerazumijevanja uputa)**
- **često imaju teškoće s organiziranjem zadataka i aktivnosti**
- **često izbjegavaju, ne vole ili odbijaju zadatke koji zahtijevaju trajniji mentalni napor (kao što je školski ili domaći uradak)**
- **često gube stvari potrebne za ispunjavanje zadaća ili aktivnosti (igračke, školski pribor i dr.)**
- **često ih ometaju vanjski podražaji**
- **često zaboravljaju dnevne aktivnosti**

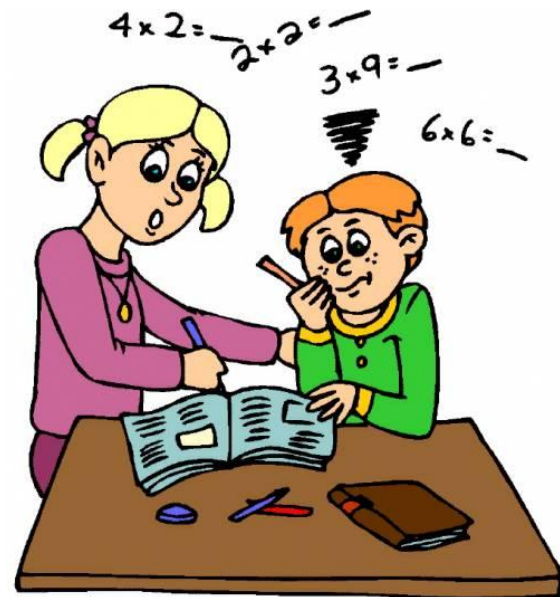
HIPERAKTIVNOST

- često tresu rukama i nogama ili se vrpolti na stolcu ili sjedalu
- ustaju sa stolca u razredu ili negdje drugdje gdje se očekuje da ostanu na mjestu
- često pretjerano trče ili se penju u situacijama u kojima je to neprikladno
- često imaju teškoća ako se treba mirno i tiho igrati ili obavljati slobodne aktivnosti
- često su u „pogonu“ ili kao da ih „pokreće motor“
- često pretjerano pričaju

IMPULZIVNOST

- često „istrčavaju“ s odgovorima prije nego što je dovršeno pitanje
- često imaju poteškoća s čekanjem reda
- često prekidaju ili ometaju druge (npr. upadaju u razgovor ili igru)

POPRAATNI SIMPTOMI

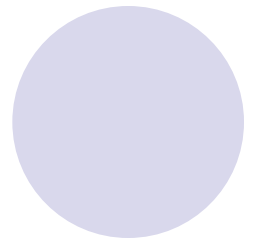
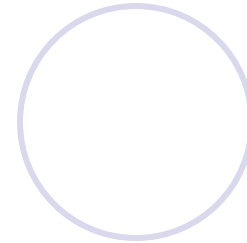
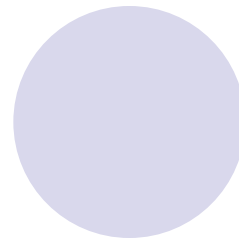
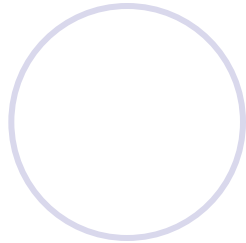
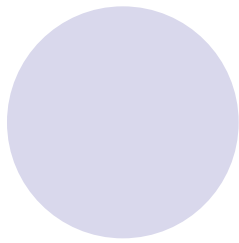
Popratni simptomi nisu obilježje ADHD-a, već se samo pojavljuju zbog nedovoljnog razumijevanja ili nedovoljno pružene pomoći.

- Nisko samopouzdanje
- Depresija
- Društvena izolacija
- Dosada
- Frustracije
- Strah prema učenju nečeg novog
- Zloupotrebavanje alkohola ili droge
- Osjećaj da ne daju svoj maksimum
- Problemi u ponašanju zbog nagomilanih frustracija

UZROK

- Do danas uzrok ADHD-a je nepoznat. Mnogi roditelji često se pitaju gdje su pogriješili u odgoju, međutim oni nisu uzrok takvoga djetetova ponašanja.
- Danas se smatra kako je uzrok ADHD-a biološki a ne razvojni. Studije su pokazale da u 25% slučajeva rođaci onih koji imaju ADHD isto tako imaju ADHD. Stoga, stručnjaci smatraju kako je uzrok ADHD genetsko naslijeđe iako još nije nađen odgovarajući gen koji bi mogao biti uzrok ADHD-a.

- Danas se smatra kako 3 –5% školske djece ima simptome ADHD-a. To znači da u razredu jedno ili dva djeteta ima ADHD.
- Isto tako studije su pokazale kako je ADHD učestaliji 2 do 3 puta više među dječacima nego među djevojčicama.

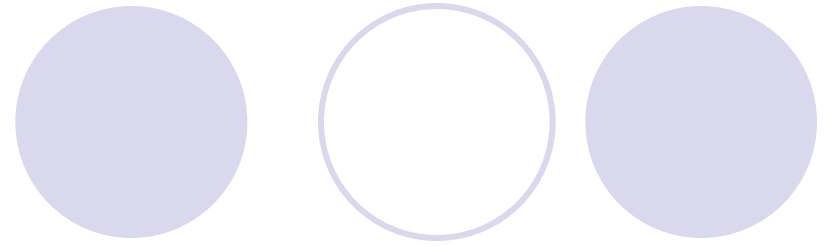
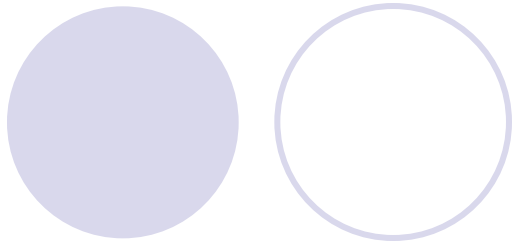

ODNOS PREMA UČENIKU

- što manje kritizirati djecu (etiketiranje!)
- pohvaliti dijete odmah i navesti ponašanje koje je pohvaljeno
- usmjeriti se na dobre strane djeteta
- povezati gradivo s onim u čemu je dijete uspješno (hiperaktivna djeca imaju poseban žar za učenje onoga što ih zanima, sve ostalo im je dosadno)
- poticati istraživačko učenje
- angažirati dijete
- omogućiti više pauza,
- povezivanje gradiva sa stvarnim životnim primjerima
- djeca s ADHD-om pamte vizualno i razmišljaju kroz slike (uvijek objašnjavati prvo ono najvažnije, nakon toga detalje)

Poželjno je:

- ocjenjivati sadržaj, ne rukopis
- privući pažnju prije davanja važnih uputa. izreći sve upute potrebne za izvršenje zadatka, te učenika potaknuti da ponovi što treba napraviti
- povremeno prekinuti rad i potaknuti na provjeru učinjenog. Ako učenik griješi, objasniti što ne valja, pokazati što i kako treba učiniti ili mu pomoći da sam dođe do rješenja – nakot toga obavezno pohvaliti.
- smanjiti mogućnost odvlačenja pažnje bukom i događajima u okolini smještanjem učenika u prvu klupu, kao i povremenim korištenjem fizičke blizine i dodira za preusmjerenje aktivnosti učenika
- pravovremeno obavijestiti o promjeni aktivnosti, npr. „još pet minuta do kraja”
- podijeliti testove u više cjelina koje će učenik rješavati u nekoliko navrata
- dati prednost usmenom odgovaranju pred pismenim
- kombinirati govorne, vizualne, pisane i iskustvene metode prezentacije gradiva
- učeniku jasno reći što se od njega očekuje. Nagraditi poželjno ponašanje i jasno reći koje ponašanje nije poželjno uz objašnjenje zbog čega
- pohvaliti ga i naglasiti njegove snage te pri procjenama staviti naglasak na uloženi trud
- povremeno mu dati odgovornosti i zadatke u razredu koje zasigurno može ispuniti, kako bi stekao osjećaj samopouzdanja i vlastitog doprinosa, te kako bi imao priliku zadovoljiti svoju potrebu za kretanjem
- unaprijed sa učenikom dogovoriti kako će signalizirati potrebu za kretanjem i što će raditi, uz što manje ometanja vršnjaka

- Smirenost u pristupu
- Ne prihvaćati osobno učenikova ponašanja
- Biti dosljedan i odlučan
- Poštovati ličnost djeteta

ZAKONSKE ODREDBE

- Individualizirani pristup – Rješenje Ureda državne uprave
- Procjena psihofizičkog stanja učenika – Povjerenstvo za procjenu statusa učenika
- Pridržavanje obaveza u skladu sa Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi i Pravilnikom o odgoju i obrazovanju učenika s teškoćama

PREPORUKA ZA ČITANJE

*„Učenici mogu zaboraviti što su učili,
ali ne i kako su se osjećali!“*

Marko Ferak: Hiperaktivni sanjari

